

**Rev.nr.19.
martie**

SPERANTELE COPILARIEI

„ Este o revistă pentru cei mari , cei mici și părinți “

CUPRINS

- 1. Eveniment*
- 2. Curiozități din lumea în care trăim*
- 3. Pagina de suflet*
- 4. Călătorie în Europa*
- 5. Atletismul în România*
- 6. Marile descoperiri geografice*
- 7. Sănătatea noastră*
- 8. Creații ale elevilor*
- 9. Mesaje de mărfisor*
- 9. Să colorăm...desenele*
- 10. Să ne jucăm*
- 11. Să scriem corect românește*
- 12. Istoria chimiei*
- 13. De vorbă cu părinți*
- 14. Glume și ghicitori*
- 15. Rebus de primăvară*
- 16. Sfaturi utile pentru copii*

Eveniment

1 Martie - Mărțișor

Referate

Confecționarea și oferirea
de mărțișoare

**„Ce dragă îmi este
mama !”**

Ziua femeii

Spectacol festiv

prezentat de clasele I-IV și
a V-a

**Ziua internațională a
francofoniei**

Desene, referate
prezentări power-point

**Ziua internațională a
protecției apelor**

Acțiuni ecologice pentru
un mediu curat
Alasca -film

**Ziua internațională a
teatrului**

Vizită la teatrul din Focșani
Vizionarea unei piese de
teatru

Curiozități din lumea în care trăim

Unele dintre statisticile de mai jos vi se vor părea amuzante în timp ce altele sunt cât se poate de serioase. Absolut toate sunt menite, însă, să ne arate cât de puține lucruri cunoaștem despre lumea care ne înconjoară.

28. În urmă cu 5 ani, 60% dintre cumpărătorii din supermarketurile lumii plăteau cu bani gheață. Astăzi, procentul este de doar 50%. Se estimează că în anul 2011, doar 39% dintre cumpărători vor mai plăti cu bani gheață în detrimentul cardurilor.

29. Pe suprafața unui corp uman trăiesc mai multe vietăți decât oameni pe întreaga planetă.

30. Bufnițele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.

31. Mamiferele sunt singurele specii vii care prezintă lobi ai urechilor.

32. Prefixul telefonic pentru Antarctica este 672.

33. Deși nu pare, Chicago este mult mai aproape de Moscova decât este de Rio de Janeiro.

34. Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre. De asemenea, limba unei balene este mai grea decât un elefant adult.

35. Limba unui crocodil este imobilă. Ea este atașată de cerul gurii acestui animal.

36. Un om uită, în medie, circa 80% din tot ceea ce a învățat într-o zi.

37. Durata care îi ia unui fulg de zăpadă ca să ajungă de la nori până pe suprafața pământului? Cel puțin o oră...

38. Cei mai mari iubitori ai cărnii de porc sunt danezii. În Danemarca există de două ori mai mulți porci decât întreaga populație umană a acestei țări.

39. Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.

40. Biblioteca Universității din Indiana, SUA, se scufundă în fiecare an cu circa 2,5 centimetri. Acest fenomen se datorează unei erori a constructorilor care au omis să calculeze și greutatea cărților care vor fi depozitate în uriașa clădire.

41. Cele mai numeroase vietăți de pe Terra sunt artropodele. Ca un exemplu, până în prezent au fost descoperite circa 70.000 de mii de specii... de păianjeni.

42. De peste 4.000 de ani, nicio specie animală nu a mai fost domesticită.

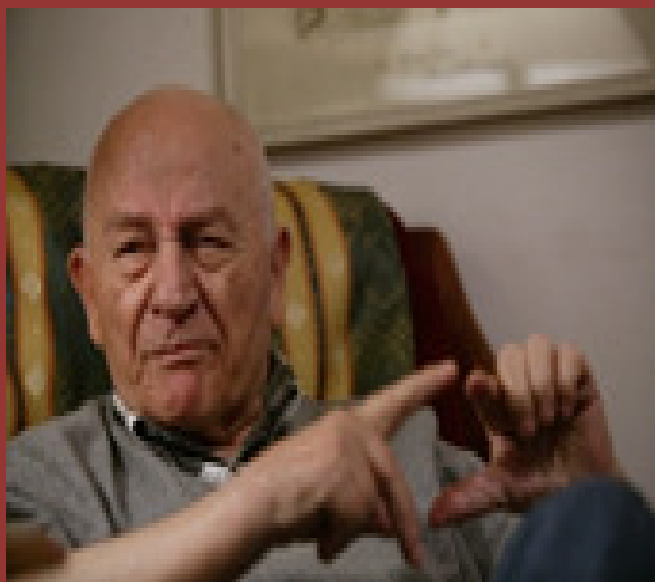
43. În prezent, pentru prima dată în istoria planetei, numărul persoanelor cu vârste de peste 60 de ani îl depășește pe cel al copiilor cu vârsta sub 5 ani.

44. Credeți că România este o țară săracă? Gândiți-vă că una din cinci persoane de pe Terra trăiește cu mai puțin de 1\$ pe zi.

45. În Santa Fe, New Mexico, legea impune ca animalele de casă să poarte centura de siguranță în mașină.

46. O singură vacă poate produce într-un an mai mult lapte decât poate consuma un singur om... circa 200.

Pagina de suflet

Noptile

de Octavian Paler

Noptile, când îmi amintesc iarăși de noi,
totdeauna pe întuneric și amenințați totdeauna,
îmbrățișați sub ghilotină mereu,
totdeauna obsedați de timp și de noapte,
hăituiți de umbre în care ne recunoaștem pe noi,
totdeauna ca în prima noapte a lumii
și totdeauna vorbind despre sfârșitul iubirii,
totdeauna amintindu-ne de mări și de soare
și totdeauna pe acest nisip negru al nopții
fără să știm dacă mâine vom mai fi împreună,
totdeauna așteptând cuțitul ghilotinei să cadă,
totdeauna despărțirile,
totdeauna dragostea amenințată de alții
și de noi înșine, totdeauna sub acest soare negru
care ne luminează, când se atinge, mâinile,
totdeauna înfricoșați că mâinile noastre
vor ajunge la capătul dragostei noastre
și totdeauna visînd să ne iubim fără să știm
dacă suntem primii oameni pe lume sau ultimii,
dacă lumea începe cu noi sau sfîrșește.
Totdeauna dragostea în umbră ca înțelepții lui
Rembrandt, ea care n-are nevoie de înțelepciune, ci de
speranță și totuși dacă vom muri vreodată dragostea
noastră, va muri nu din pricina nopții
ci din pricină că noi înșine am amenințat-o prea mult.

Prietenia

Prietenia poate fi înțeleasă ca o profundă apropiere sufletească. Oricine dorește să aibă un prieten bun, căruia să i să poată destăinui. Dar câți dintre noi îl poate asculta cu tot sufletul și poate chiar ajuta pe acel timid. Timiditatea este o infirmitate. De multe ori relația de prietenie dintre două sau mai multe persoane este luată în răs de către ceilalți. Este de ajuns o privire pentru ca sincerul sentiment de simpatie să incolțască. De ce nu știm cu toții să apreciem prietenia adevărată cu ochii sufletului și nu doar a fizicului. Un om frumos este o bijuterie care în timp se uzează, iar un om bun este și rămâne veșnic o comoară. De cine ne ascundem oare? De noi înșine. Oare înțelegem toți sensul cuvântului prietenie? A fi prieten nu înseamnă numai distracție și bani. Asta în niciun caz nu este o prietenie. Este dificil în viață să fi singur, să nu ai un prieten căruia să-i vorbești, să nu ai cu cine să-ți împarți bucuriile, să nu ai un umăr pe care să plângi (la nevoie). Este un dezastru să n-ai cu cine să râzi, să gândești, să meditezi. Se spune că generația noastră este o generație fără limite, asta înseamnă că nu îi lipsește nimic și totuși îi lipsește ceva, esențialul: prietenia.

Noi toți dorim și vrem să avem prieteni, dar nu toți prietenii sunt buni... Acel prieten bun, care nu te lasă la greu, căci despre acest prieten vreau să vorbesc, cred că are multe calități ce trebuie amintite. Acest prieten bun este atent, știe să observe când ție greu, este acolo unde și când ai nevoie. Este iubitor, știe să mângâie, știe să se comporte frumos, are capacitatea să iubească necondiționat, acest prieten nu va avea despre sine o părere mai bună, ci este egalul tău, acest bun prieten va avea întotdeauna ușa deschisă și va fii gata să te primească cu dragoste. Pe drumul vieții, greu și anevoios, atunci când întâmpini greutăți acest prieten va ști să se uite înapoi, să se întoarcă, să-ți dea mâna, să te ajute să te ridici și mai mult să te ajute să mergi mai departe. Un prieten bun cred că nu va căuta să facă ce-i place lui ci va căuta să facă ce îți place și te ajută pe tine.

Călătorie în Europa

Călătorie în Marea Britanie

Marea Britanie este o țară în partea de vest a Europei și face parte din Regatul Unit împreună cu Scoția, situată pe partea de nord a insulei și Țara Galilor în vestul insulei. Marea Britanie are acces la Marea Irlandei la nord-vest, la Marea Nordului la vest și Marea Celtică la sud-vest. Marea Britanie este separată de Europa continentală prin Canalul Englez. De Marea Britanie aparțin și în jur de 100 insule mici. Capitala Marii Britanii este Londra. Marea Britanie este una dintre cele mai importante destinații turistice din Europa datorită vastei ei istorii și moșteniri culturale.

Cele mai vizitate locații turistice sunt, British Museum, Stonehenge în Wiltshire, Stadionul Wembley, Catedrala Cantenbury și multe altele. Marea Britanie are deasemenea și un ecoturism foarte dezvoltat, unele destinații sunt: Proiectul Eden în Cornwall, Lake District, Peak District, parcurile naționale Dartmoor și Exmoor și multe alte rezervații naturale.

Cu 8 milioane de locuitori, Londra este cel mai mare oraș european, dar și cel mai divers din punct de vedere etnic. Aproape 200 de limbi sunt vorbite la Londra și mai mult de 30% din populație este reprezentată de imigranți. În pofida descentralizării și a orgoliilor locale, Londra domină orizontul tuturor cetățenilor britanici pentru că aici au loc cele mai importante evenimente și pentru că aici se încheie cele mai mari afaceri.

Sentimentul de superioritate al londonezilor irită de multe ori sau chiar provoacă enorme resentimente, dar Londra continuă să atragă ca un magnet, să domine și să prospere. Cu ocazia intrării în noul mileniu cele mai reprezentative clădiri din Londra au trecut printr-un amplu proces de renovare, dar au apărut și atracții noi, ca Tate Modern sau London Eye.

Principalele puncte de interes din capitala Angliei sunt Big Ben, Westminster Abbey, Palatul Buckingham, Catedrala Sf. Paul și Turnul Londrei. Spațiile verzi ale Londrei sunt foarte apreciate și dacă veți intra vara în St. James Park veți întâlni la fiecare pas englezi care citesc ziarul pe iarbă sau care pur și simplu stau tolăniți la soare. În Londra puteți să petreceți zile întregi la cumpărături, la Harrods dacă aveți dare de mână sau pe Oxford Street, dacă vreți să trăiți o experiență de shopping cosmopolită.

Pub-urile, restaurantele și cluburile de noapte cu atmosferă trepidantă constituie alte motive pentru care o excursie la Londra nu trebuie să vă lipsească din palmares. Odată ajunși aici mergeți și la Observatorul Regal din Greenwich pentru a vă intersecta cu meridianul zero.

La origini, Londra a fost o așezare celtă. În 43 d.Hr. romanii au fondat orașul Londinium, iar numele acestuia se pare că a dat și numele nativ al orașului, London, deși unele date recente arată că London ar putea fi de origine celtă. În 61 d.Hr., noul oraș roman este asediat, prădat și ars până la temelii de către răsculații celti conduși de regina Boadicea.

După căderea Imperiului Roman, Londinium a fost abandonat; la vest de acesta a apărut în secolul al VII-lea o așezare saxonă cu numele Lundenwic, pe locul unde azi se afla Aldwych. La începutul secolului al X-lea vechea cetate romană a fost reocupată. Inițial Westminster era un oraș distinct, însă în cele din urmă Londra și Westminster s-au integrat și au evoluat împreună, devenind cel mai mare oraș al Angliei, iar din secolul al XII-lea și capitală a regatului.

Atletismul în România

Atletism - Ramură a sportului care cuprinde diverse probe de alergări și de marș, de sărituri și aruncări, sau probe combinate, la care participă atleții. – din fr. athlétisme.

Atletismul se practică în cadrul Jocurilor Panelenice (Jocurile Phytice, Istmice, Nemeice, Olimpice) în Grecia antică. Atletismul modern se constituie ca sport în Anglia, la mijlocul secolului al XIX-lea. În anul 1896, la prima ediție a J.O. moderne (Atena), atletismul apare ca sport înscris în programul competiției. Cuprindea 12 probe (6 alergări, 4 sărituri și 2 aruncări). Atletismul rămâne prezent la toate edițiile J.O. care au urmat după 1896.

În 1912 se înființează Federația Internațională de Atletism Amator (I.A.A.F.).

În 1934, la Torino, are loc ediția inaugurală a Campionatelor Europene (C.E.) în aer liber. Datorită studenților români care studiau în Germania, Franța și Austria, atletismul pătrunde în România ca sport la sfârșitul secolului XIX. Se organizează concursuri pentru elevi și adulți, se înființează societăți („Societatea română de alergări pe jos”), apar cărți („Atletismul” - 1875, „Exerciții atletice” - 1879).^[2]

În 1912 este fondată Federația Română de Atletism (F.R.A.), cea care coordonează secțiile de atletism ale Cluburilor și Asociațiilor sportive din România. Primele Campionate Naționale ale României se organizează în anul 1914, la 16 probe, numai pentru bărbați. Abia în 1922 se organizează primele concursuri cu participare feminină. Din anul 1952 atleții români participă regulat la toate marile competiții mondiale. Exemple de "probe" de atletism sunt: săritura în lungime, săritura în înălțime, săritura cu prăjina, triplu salt, alergare liberă sau cu obstacole (garduri) pe diferite distanțe, ștafetă, aruncarea ciocanului, aruncarea discului, aruncarea greutății, aruncarea suliței, maratonul.

De-a lungul anilor, România a obținut, la acest sport, un total de 34 de medalii olimpice: 11 de aur, 14 de argint și 9 de bronz.

Atleții din România au cucerit, între 1954 și 2006, 36 de medalii la Campionatul European de atletism. Dintre acestea 8 au fost de aur. Trei titluri continentale a obținut Iolanda Balaș, la săritura în înălțime. Țara noastră a fost reprezentată la toate edițiile CE de atletism organizate din 1954 și până acum. De altfel, la fiecare ediție dintre acestea s-au câștigat medalii.

Recorduri de titluri continentale este deținut de Iolanda Balaș, care a câștigat proba de săritura în înălțime în 1954, 1958 și 1962. Celelalte medalii de aur ale României au fost cucerite de Ionela Târlea 2 (400 mg, în 1998 și 2002), Vali Ionescu (lungime, 1982), Monica Dinescu (înălțime, 1998) și Mihaela Melinte (ciocan, 1998).

La ediția de la Budapesta, din 1998, atleții români au avut cea mai bună participare, ei obținând șapte medalii (trei titluri). Atunci România a ocupat locul 5 în clasamentul pe medalii.

Medalii câștigate de atleții români la CE de atletism:

Berna (Elveția) 1954

aur: Iolanda Balaș (înălțime)

1 medalie

1 de aur

Stockholm (Suedia) 1958

aur: Iolanda Balaș (înălțime)

1 medalie

1 de aur

Marile descoperiri geografice

Amerigo Vespucci (n. 9 martie 1454, Florența, Italia, d. 22 februarie 1512, Spania) a fost unul dintre cei mai mari navigatori ai tuturor timpurilor. A fost al treilea copil al lui Nastagio Vespucci, notar, și al Lisei de Giovanni. Familia Vespucci era una dintre cele mai culte și mai respectate familii de aristocrați din Florența. Pentru a demonstra statutul familiei sale, în 1472, tatăl lui Amerigo a dat ordin să se picteze pe unul dintre zidurile unei biserici construite de un alt membru al familiei Vespucci în 1383, portretul familiei sale. Amerigo a fost foarte mult influențat de unchiul său Giorgio Vespucci. Giorgio colecta

manuscrise și deținea o bibliotecă pe care mai târziu a dăruit-o familiei Medici, conducătoarea Florenței. Cu un an înainte ca Amerigo să se nască Giorgio construiește o școală la mănăstirea sa din San Marco. Atunci când Amerigo împlineste vârsta de 8 ani Giorgio moare. Giorgio a văzut în Amerigo salvarea familiei Vespucci ce se destrăma.

Învățând cu unchiul său Amerigo a făcut o pasiune pentru Dante Alighieri și pentru Virgiliu. Unchiul său l-a inițiat în psihologie dar mai ales în învățăturile lui Aristotel, ce includeau astronomia, cosmografia și geografia.

Tatăl lui Amerigo, Sir Nastagio, își făcuse planuri ca fiul său să intre în viața comercială. Nastagio s-a împotrivit trimeriei lui Amerigo la Universitatea din Pisa laolaltă cu alți oameni needucați, ca Leonardo da Vinci și William Shakespeare. În schimb Amerigo a urmat cea mai renumită școală de geografie din Florența, Paolo Toscanelli (1397-1482). Toscanelli era cel mai mare cosmograf al timpului și de asemenea un mare colecționar și realizator de hărți.

Toscanelli avea aspirații să navigheze în vestul Indiilor, așa că este indiscutabil faptul că el, Toscanelli, este omul ce i-a implantat lui Amerigo ideea de a naviga spre vest. Tatăl lui Amerigo a murit în aprilie 1478 și astfel Amerigo a devenit moștenitorul averii familiei sale. A devenit managerul familiei Medici, și timp de 16 ani a încheiat contracte în numele acestora strângând și el foarte mulți bani. Se decide să părăsească Italia în favoarea Spaniei. În 1491 Spania devenise țărâmul aventurierilor și al oportuniștilor. În 1493 în Spania ajunge vestea că Cristofor Columb ajunsese în Indiile de vest.

Amerigo a continuat să fie comerciant în slujba familiei Medici și a stabilit foarte multe contacte în Spania. În anul 1489 Vespucci transferă afacerea familiei Medici lui Gonzalo Berardi iar aceștia doi devin prieteni apropiați.

Vespucci devine din ce în ce mai interesat de călătoriile lui Columb. După mai multe încercări de a descoperi un pasaj către Asia, Vespucci își dă seama că trebuie să devină și el explorator, avea toate calitățile pentru a fi marinar. În mai 1499, Vespucci pleacă la drum alături de Alonso de Hojeda. Lui Amerigo i s-au dat 2 nave și putea să facă ce ar fi vrut cu ele atâta timp cât avea permisiunea lui Hojeda. Navele au ajuns în Brazilia pe 27 iunie 1499 și au fost primele ambarcațiuni europene ce au ajuns acolo. Navele au navigat pe Amazon studiind totul. Vespucci se ocupa de cosmografie.

Drumul l-a transformat pe Vespucci dintr-un om de afaceri într-un învățat. Vespucci se gândea că era foarte aproape de a găsi o nouă rută spre Asia, totuși în iunie 1500 navele s-au întors în Spania. Imediat cum Vespucci a ajuns în Spania i-a scris lui Lorenzo de Medici o scrisoare în care îi povestea cum a traversat Atlanticul, despre animalele pe care le-a văzut, date despre tot ceea ce întâlnit. Cum a ajuns în Europa Vespucci era foarte dezamăgit deoarece Vasco da Gama reușise să navigheze în jurul Africii ajungând până în partea estică.

Sursa : Wikipedia

Sănătatea noastră

Fructe pentru sănătatea noastră

Fructele pentru sănătatea noastră sunt: merele, perele, prunele, caisele și nucile. Răspândit în cam toată Europa, **mărul** este considerat regele fructelor. Originar din Persia el se află și astăzi în stare sălbatică în Asia Mică. În urmă cu 2000 de ani existau aproximativ 30 de soiuri de meri. Astăzi cifra acestora a atins 600. Deși se știa că mărul este un fruct foarte important pentru sănătatea noastră încă din antichitate, cercetătorii au descoperit de curând compoziția exactă a acestuia: apă, albumine, grăsimi, calciu, fosfor, fier și sodiu, celuloză, hidrați de carbon, potasiu, magneziu și vitamine (A, B1, B2, C). Acum cunoaștem cu exactitate care substanță din compoziția mărului va avea un efect asupra unei afecțiuni sau a alteia.

Dacă, de exemplu, aveți probleme cu sistemul nervos, este recomandat să consumați un măr, seara înainte de culcare, fără să fie urmat de nimic altceva. Dacă doriți să vă păstrați dinții albi și sănătoși, atunci trebuie să știți că sucul mărului este foarte potrivit pentru asta. Multe persoane consumă mere, dar le curăță de coajă.

Aceasta este o mare greșală pentru că ea conține săruri minerale și alte substanțe de care organismul are nevoie. Aciditatea mărului influențează pozitiv funcțiile ficatului, rinichilor, creierului și intestinului. În mod frecvent mamele ale caror copii au diaree nu le dau voie acestora să mănânce mere. Deși alte fructe nu sunt indicate pentru astfel de afecțiuni, mărul face excepție.

Dacă după ce ați citit mai sus, vă doriți să faceți o cură de mere, aveți grijă să folosiți mere coapte date prin răzătoare. Nu combinați mărul cu zahăr, serviți-l așa cum este el în cantități pe care să le puteți suporta fără nici un fel de probleme. În timpul tratamentului (care poate dura 2-3 zile) puteți să serviți pâine și lactate, cartofi și ouă (cantități mai mici) fără ca rezultatul acestuia să fie diminuat.

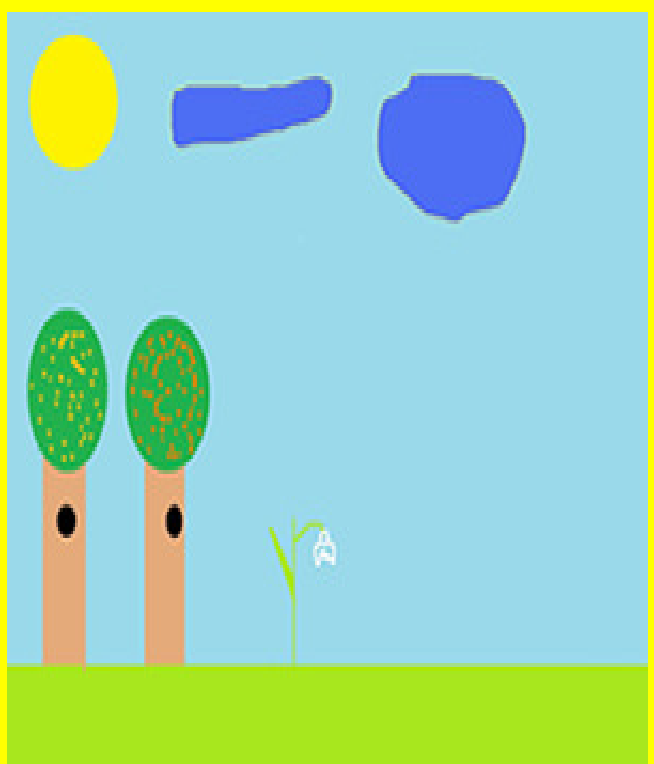
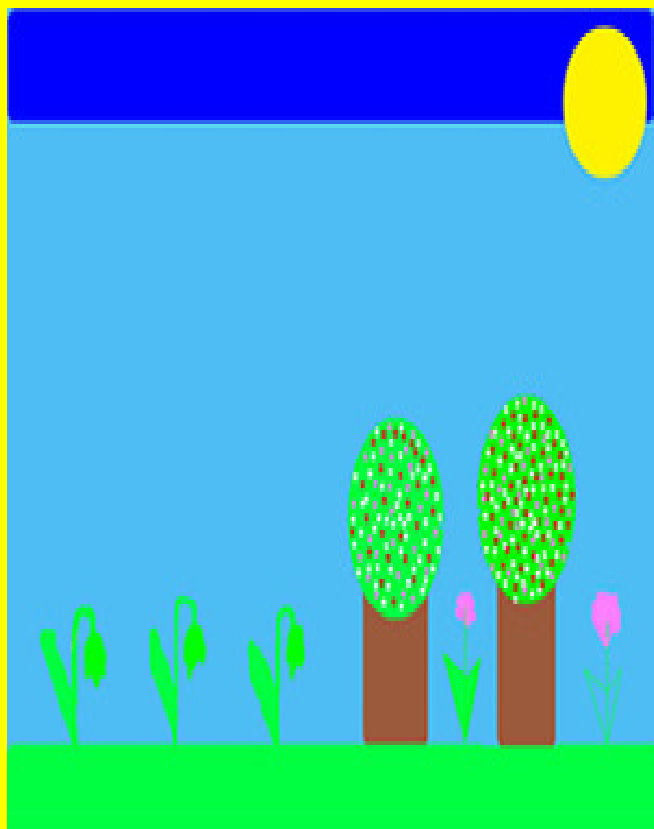
Părul provine din aceeași zonă ca și mărul, el fiind răspândit până în Asia Occidentală. În antichitate, cele 40 de soiuri de pere erau folosite, în general, pentru marmelade. Ea este utilizată și pe post de laxativ. Din cauza conținutului ridicat de zahăr din conținutul pereii, ea nu este recomandată persoanelor diabetice. Ceaiul făcut din fructe și frunze de păr conține glucoză, care ajută la scăderea durerilor vezicii biliare.

Pentru că nu este pretențios, **prunul** este foarte răspândit. Este binecunoscut faptul că prunele uscate reprezintă un aliment prețios, dar aveți grijă să nu le combinați cu carne, pește sau grăsimi, pentru că ele pot produce tulburări digestive. Pentru că prunele conțin albumină și materii azotoase sunt recomandate persoanelor suferinde de reumatism, arteroscleroză, boli ale rinichilor sau gută.

O cură de prune vindecă și cele mai rebele constipații, cu condiția ca acestea să fie dezaharisite. Rezultatul curei va fi: regularizarea scaunelor, decongestionarea ficatului, stimularea poftei de mâncare și refacerea sănătății stomacului. Cura de prune se recomandă persoanelor care au o proastă circulație intestinală, celor care au probleme la ficat și rinichi, etc.

În timpul curei de prune nu trebuie să mai luați și medicamente. Originar din China, **caisul** s-a răspândit în Europa în urmă cu aproape 2000 de ani. Caisele coapte sunt absolut necesare organismului datorită cantităților mari de vitamina A. Consumul acestora stimulează activitatea plămânilor, ficatului și bilei. Atenție! Dacă aveți probleme

Creații ale elevilor

Mesaje de mărțișor

Cu ocazie zilei de
1 Martie vă urez o
primăvară frumoasă și
calduroasă să vi se
împlinească toate
dorințele și tot ce vă
doriți în viață de zi cu zi.

Cu drag,
Gaby

<<3<3<3<3

Îți trimit în dar un
ghiocel să-ți aducă
bucurie și mult
noroc!

1 Martie

8 Martie

Cu ocazia zilei
de 8 Martie îți
urez un
călduros La
Mulți Ani ! Să fii
fericită,
sănătoasă să ai
parte de multe
împliniri și fie ca
ziua de astăzi
să-și aducă
multă,
multă bucurie.

Cu drag Georgiana
și Irina

Dragă mamă,
Îți urez în continuare
un an călduros, plin
de fericire, să-ți se
îndeplinească toate
dorințele propuse și
să ai multă sănătate.
Îți mulțumesc că m-ai
crescut până acum și
mă crești în
continuare, că m-ai
educat așa cum ai
putut și că mă înveți
numai de bine.
La mulți ani de 8
Martie. Te iubesc.
Cu drag, fiica ta,
Laura

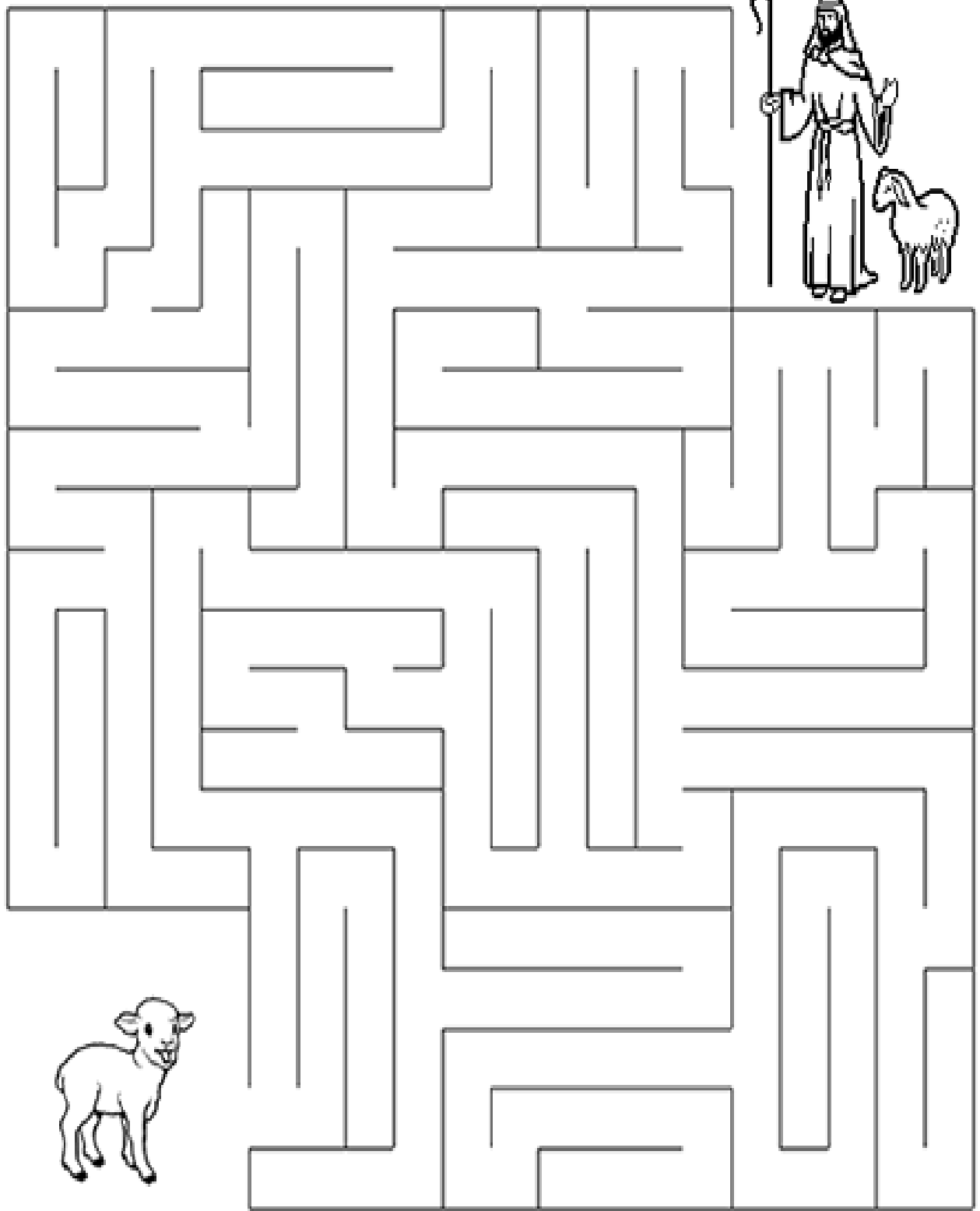
Să colorăm...desenele

1 Martie

Să ne jucăm

Să scriem corect românește

5: Aș “dorii”

Este greșit! La condițional-optativ verbele se scriu **întotdeauna** cu un singur i, folosindu-se forma de infinitiv: Corect: **aș dori** o înghețată

6: Vă rog să-mi “răspunde-ți”

A se vedea și Cazul 1.

Dintr-o dorință de a scrie corect, „bizonul” desparte tot.

Astfel, el scrie “răspunde-ți” ca și cum tu ți-ai răspunde ție, și nu lui. “**ți**” **ăla vine de la ție. Deci nu poți spune “vă rog să-mi (mie) răspunde-ți (ție)”**

Hai să conjugăm verbul “a răspunde”:

eu răspund, tu răspunzi, el/ea răspunde, noi răspundem, **voi răspundeți**, ei/ele răspund.

Deci, când te referi la verb, persoana a II-a plural (adică la ceva de genul “voi să-mi răspundeți”, “să-mi dați”, “să-mi spuneți”), scrii **legat**.

Când te referi la forma reflexivă -> asta înseamnă că acțiunea se răsfrânge asupra persoanei în cauză (adică “dă-ți (ție) o notă”, “fă-ți”, “drege-ți” etc.), scrii **despărțit**.

Rezumând:

Vă rog **să-mi răspunde-ți** la email. -> greșit (mie să ție?)

Vă rog **să-mi răspundeți** la email. -> corect

Dar, când te referi la “ție”, se scrie cu **-ți**:

Răspunde-ți (ție) singur la această întrebare. -> corect

7. Să scri sau să scrii? Care e corect?

Răspuns: să scrii.

De ce? În limba română, la forma de conjunctiv (să <ceva>: să scrii, să fii, să mergi etc.), după verb se adaugă un “i”. Astfel, dacă infinitivul este “a merge”, “mergi” este rezultatul lui merge + **i** = mergi. La “a scrie”, scrie + **i** = scrii este forma corectă. Un “i” este parte a bazei verbului (cum este și la “a fi”), de aceea apar doi i.

Rezumând:

să scri -> greșit

să scrii -> corect

8. Mie și mi-e? Care e corect?

Ambele sunt corecte, dar în contexte diferite: Mie îmi place să mă trezesc dimineața devreme. (Mie=pronume)

Mi-e greu să mă trezesc dimineața devreme. (Mi=mie; e= forma “este” a verbului “a fi”)

9. Sa și s-a? Care e corect?

Ambele sunt corecte, dar în contexte diferite: Mama sa. (atunci când poate fi înlocuit cu a lui / a ei)

Ionuț s-a dus în parc. (când denotă o acțiune; “a dus” e verb)

10. Nea și ne-a? Care e corect?

Ambele sunt corecte, dar în contexte diferite:

Nea Ion e vecin cu mine.

Fulgul de nea ...ne-a

Alex [pe noi] ne-a văzut în parc. (Ne=pronume -> suplinește “pe noi”; a=verb auxiliar care ajută la formarea verbului la timpul perfect compus “a vedea”)

Istoria chimiei

Amoniacul este folosit în această perioadă la fabricarea sodei , acidului azotic și îngrășămintelor , a exploziilor , apoi a fibrelor sintetice , a maselor plastice , la producerea cauciucului , rafinarea petrolului și prelucrarea mercurului.

În 1847 chimistul italian Sobrero descoperă nitroglicerina.

În 1866 Alfred Nobel realizează dinamita inaugurând producerea exploziilor , de pe urma cărora a câștigat o avere imensă din care începând cu anul 1900 , fundația care-i poartă numele , acordă în fiecare an cunoscutele premii Nobel pentru medicină , chimie , fizică , literatură , pace în valoare de 75 000 \$ fiecare.

În 1882 cu ajutorul colorantului albastru de metilen , Robert Koch descoperă agentul patologic al tuberculozei , bacilul Koch . Mai târziu cu ajutorul coloranților au fost descoperiți și alți microbi.

Un loc aparte în rândul savanților renumiți îl ocupă Dimitri Mendeleev . Numele său este purtat de elementul 101 , dar și de întregul sistem periodic , el fiind descoperitorul legii periodicității . Mendeleev a grupat elementele în funcție de asemănarea chimică . Au rezultat 19 grupe , care au fost dispuse una lângă alta și în fiecare erau așezate elemente în ordinea creșterii greutăților atomice.

În 1869 Mendeleev formulează legea periodicității (proprietățile elementelor sunt într-o dependență periodică de greutățile lor atomice).

Rezumând principalele etape de dezvoltare a chimiei ca știință au fost :

a) până în sec XIII era o știință empirică reparativă , dublată de idei mistico-fantastice

b) nașterea chimiei ca știință rațională a început la sfârșitul sec XIII când Lomonosov , Lavoisier , Dalton , Berzelius au descoperit legi generale pentru chimie și au elaborat un limbaj unitar. Aceștia au fondat cele 2 laturi inseparabile ale chimiei practice , chimia preparativă și cea analitică (determinarea compoziției calitative și cantitative ale substanțelor în elemente chimice). Conceptul fundamental în această etapă era valența

c) la trecerea din sec XIX în sec XX , o succesiune de descoperiri a dovedit experimental că nu numai compoziția calitativă și cantitativă stă la baza comportării substanțelor ci și modul de învecinare a atomilor în substanțe (coordinanța).

Valența și coordinanța au ajuns să explice enorma varietate de forme ce le poate lua un ansamblu atomic de elemente chimice prin comportarea periferică a atomilor.

d) la trecerea din sec XX spre XXI asistăm la o nouă etapă de evoluție la care a ajuns chimia aceea de a descoperi structura nucleară internă a cărei reflexie este comportarea electronică periferică . Modul cum sunt organizați nucleonii în nucleul atomic , trebuie să explice logica numerelor magice , oglindirea lor în existența izomeriei nucleare. Chimia ne-a dat soluții pentru necesitățile vitale ale omului : hrană , haine , adăpost. Copiii fiind visam să primim de sărbători inelul cu care printr-o simplă rotire să facem minuni , să obținem comori și să transformăm dovleacul în trăsură.

Pentru specia umană inelul femeecat al copliariei , e chimia. Cu ajutorul ei facem din pământ și bogățiile lui îngrășăminte , combustibili , coloranți , detergenți , aliaje , țesături , alimente , medicamente devenind din ce în ce mai puternice și mai independente de mediul în

De vorbă cu părinții

Psihoterapia copilului

Copiii, precum adulții, experimentează situații de criză în viața lor. Perioada timpurie din viața unui copil include experiențe stresante care provoacă furie, gelozie, frică și tristețe dar și bucurie și plăcere. Deși stresul în sine nu este nociv, el poate precipita o criză dacă anxietatea pe care o generează depășește capacitățile individuale de adaptare. Anxietatea care tulbură funcționarea cotidiană este deci un semnal de alarmă.

Oamenii au niveluri diferite ale toleranței la stres și modalități diferite de a reacționa la stres. De vreme ce arsenalul de mecanisme de apărare al copiilor este redus datorită imaturității sistemului psihic și lipsei de experiență, ei sunt în mod special vulnerabili la stres au nevoie de asistență pentru a se elibera de anxietate și pentru a dezvolta modalități adaptative de a face față provocărilor.

Datorită dependenței de părinți, psihoterapia cu copii trebuie inevitabil să includă și interacțiunea cu părinții și o centrare a demersului pe familie. Părinții și psihoterapeutul trebuie să construiască o relație de alianță în tratarea copilului. Uneori, parte a psihoterapiei copilului o reprezintă consilierea părinților, suportul afectiv și informațional oferit acestora. De vreme ce copilul trăiește într-un sistem familial, o problemă resimțită de un membru al familiei se repercutează într-un fel sau altul asupra tuturor membrilor familiei.

Gradul de vulnerabilitate al unui copil este determinat de mai mulți factori:

- *Genetici
- *Constituționali
- *Personalitate
- *Vârstă
- *Nivel de dezvoltare
- *Conținutul și intensitatea evenimentului
- *Circumstanțele familiale

În situația în care familia solicită ajutor pentru o problemă a copilului, procesul de evaluare constă din câteva întâlniri cu copilul și familia (separați și în diverse combinații) pentru a obține date de anamneză necesare formulării unui plan de intervenție. Informațiile obținute din partea familiei sunt extrem de importante pentru ca numai o perspectivă de ansamblu asupra situației poate oferi cheia înțelegerii simptomului.

Orice persoană se situează în orice clipă într-un context. Deci și copilul care vine la psihoterapie vine cu o problemă apărută într-un anumit context social și fizic. Anumite aspecte din acest context pot reprezenta circumstanțe agravante sau dimpotrivă atenuante, resurse pentru acel copil. Sarcina psihoterapeutului este de a le discrimina în acest sens și de a le folosi în cadrul terapeutic.

Evaluarea sistemului de suport este foarte importantă în cazul copiilor pentru că gradul lor de dependență îi face să aibă nevoie de ceilalți pentru a-i asista pe parcursul recuperării, vindecării, echilibrării. Pentru aceasta se poate folosi genograma, care localizează rudele copilului și gradul de importanță al relațiilor cu acestea.

În cazul psihoterapiei unui copil, implicarea părinților este fundamentală și implicit asta plasează o mare greutate și responsabilitate pe umerii părinților care vor avea nevoie de suport. Deci și pentru părinți cadrul terapeutic va oferi resurse similare ca și pentru copil.

Glume și ghicitori

Astăzi, în grădina mea
Am văzut după perdea
Cum o zână frumușică
Iar dă viață la grădină...
Cine-i oare zâna aceea?
(Primăvara)

Ghiociei sunt pe câmpuri,
Rândunelele în crânguri,
Copacii înmuguresc,
Pe cine vestesc?
(Primăvara)

Ziua se mărește,
Zăpada se topește,
Grădina a-nverzit,
Ce anotimp a sosit?
(Primăvara)

Un peintre qui avait besoin
d'argent, cherchait à vendre
quelques tableaux.
Un jour son ami lui demande:
— Est-ce que tu as vendu quelque
chose ces derniers temps?
— Mais oui, répond le peintre, mon
manteau et mon pantalon.

Toto, à quoi reconnais-tu qu'une
poule est vieille ou jeune?
— Aux dents, monsieur.
— Mais la poule n'a pas de dents.
— Oui, mais moi j'en ai, monsieur.

Le professeur de chimie fait une
expérience avec de l'acide.
— Maintenant dit-il, je mets une
pièce d'or dans le verre plein d'acide.
Va-t-elle se dissoudre?

Voinicel cu haină albă,
Iese primul din zăpadă
Și vestește-n toată țara
Că sosește primăvara?
(Ghiocelul)

Sunt micuț și frumușel,
Din zăpadă ies nițel
Alb sunt cu codița verde,
Bucuros cine mă vede!
(Ghiocelul)

Mi se spune și florar!
Peri și meri în floare-s iar,
Ca în toamnă când intrați
Fructe bune să mâncați!
(Luna mai)

E facut de muncitori
Si traieste pe ogor;
Toata ziua el munceste,
Urla de te-nebuneste.
(Tractorul)

Am o luna cu maner,
Am furat-o de pe cer;
Straluce ca o vampaie
Si mananca numai paie.
(Secera)

E rotunda, colorata
Si copiii nu-i rezista,
Fara ea, ora de sport,
Ar fi ora cea mai trista.
(Mingea)

Two girls were in a elevator. At the third
store the elevator stops. One of the
girls scream: Help! help Then told to
the other one to try together. The other
girl screamed: Together!

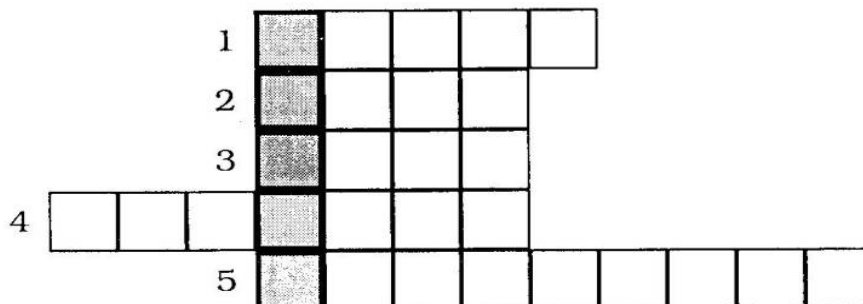
"He who laughs last, laughs best! But
he who laughs first, sees the point"

All that a man achieves and all that he
fails to achieve is the direct result of
his own thoughts.

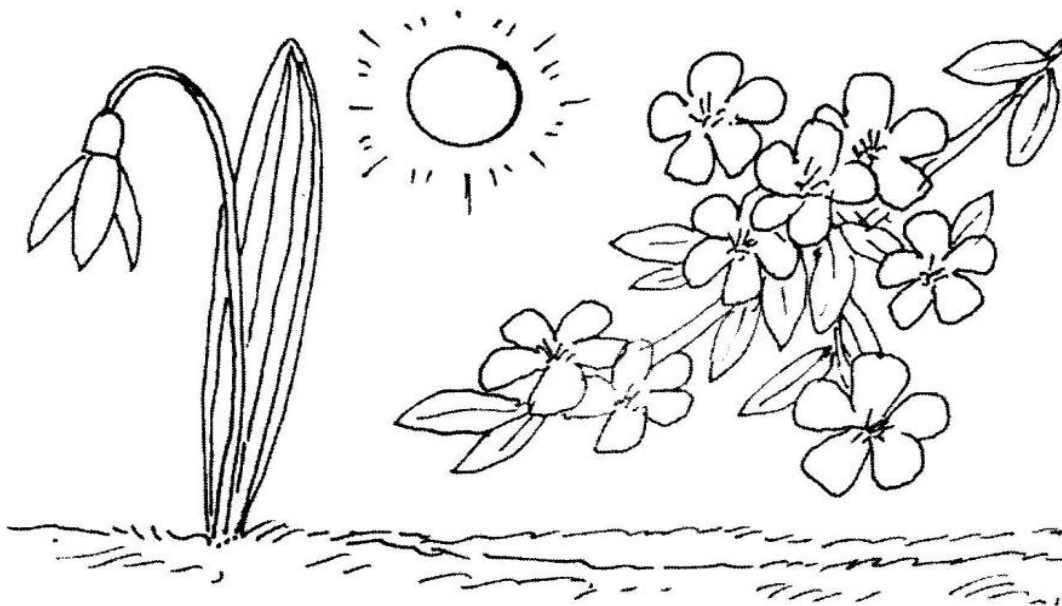
Rebus de primăvară

Vestitori ai primăverii

Descoperiți în cadrul hașurat numele primei păsări care se întoarce la noi din țările calde.

1. Pom fructifer care înflorește primăvara și ale cărui fructe și le pun copii ca pe niște cercei, la urechi.
2. Se topește odată cu sosirea primăverii.
3. Alt pom fructifer care înflorește o dată cu cireșul, dar este înrudit cu zarzărul.
4. Prima floriceică de primăvară.
5. Pasăre care se întoarce primăvara din țările calde (e cam cât o vrabie și are coada în formă de furculiță).

Sfaturi utile pentru copii

Internet-ul cucerește tot mai multe categorii de persoane, copiii nefăcând excepție. Din păcate, oricât de multe beneficii ar aduce în viața noastră, această imensă sursă de informații poate avea și o latură negativă.

Media copiilor ce accesează site-uri având un conținut violent este de peste 50%, iar 35% sunt expuși site-urilor cu nuditate și pornografie prin reclame pop-up sau accesând din greșeală link-uri către site-uri având conținut indecent. Părinții nu sunt conștienți de impactul negativ pe care poate să îl aibă navigarea nesupravegheată a propriilor copii pe Internet.

Deoarece majoritatea părinților abia i-au contact cu termenul de navigare pe Internet, nu-și pot controla eficient copii, astfel încât 35% susțin că nu i-au pedepsit deoarece au încredere că nu se vor uita pe site-uri pornografice. Vacanța a venit, și aproximativ 50% dintre copii își petrec majoritatea timpului în fața calculatorului, iar părinții nu-i pot supraveghea de fiecare dată.

Ca și părinți, probabil vă îngrijorați în legătură cu accesul copilului dumneavoastră la Internet. Deși la bază Internet-ul este un mediu plăcut, în care se pot învăța multe, sunt unele zone on-line improprii pentru copiii dumneavoastră. Sunt unele activități adresate adulților și altele adresate doar unor categorii de copii, împărțiți după vârstă. Deși este foarte ușor să restricționați total accesul la Internet, folosirea lui a ajuns să fie esențială pentru educația copilului. De aceea, navigarea pe Internet ar trebui să înceapă acasă, sub supraveghere dumneavoastră. O posibilitate de a evita sau de a tempera influența negativă pe care Internet-ul îl poate avea asupra copiilor, poate fi educarea părinților în acest domeniu. Părinții ar trebui să învețe elementele de bază despre Internet, să navigheze împreună cu copii sau să fie măcar prezenți atunci când aceștia accesează paginile web, astfel încât să conștientizeze riscurile la care se expun.

Un pas important este comunicarea deschisă în privința avantajelor și dezavantajelor mediului on-line, precum și stabilirea a ceea ce are și a ceea ce nu are voie să facă cel mic pe Internet. Copilul trebuie sfătuit în privința persoanelor pe care le poate întâlni pe Internet, precum și a intențiilor acestora; de asemenea, trebuie instruit să nu primească e-mail-uri de la persoane necunoscute, nici să nu se întâlnească în realitate cu ele.

Iată în continuare câteva sfaturi care vă vor ajuta să călăuziți pașii copilului în descoperirea Internet-ului:

- părinții trebuie să învețe elementele de bază despre Internet;
- navigați împreună cu copii sau fiți prezenți când aceștia accesează Internet-ul
- comunicați în privința avantajelor și dezavantajelor mediului on-line;
- așezați calculatorul în zone ușor de controlat ale casei;
- urmăriți copilul în timp ce folosește programele de messenger sau de chat;
- nu lăsați copilul să descarce fotografii din surse necunoscute;
- nu lăsați copilul să trimită poze cu el sau cu familia către persoane necunoscute;
- limitați timpul pe care copilul îl petrece on-line;
- blocați informațiile personale ale copilului pentru a nu fi postate sau trimise pe e-mail
- nu-i permiteți să joace jocuri cu tentă violentă, deoarece asta l-ar putea influența în comportamentul său;
- stabiliți împreună un anumit timp, cât să aibă voie să stea în fața monitorului.

REDACTOR

Profesor Ștefănescu Ștefan

Echipa de redacție:

Sandu Laura-Miruna-elevă cls.a VII-a
Ciubotaru Gabriel -elev cls.aVII-a
Croitoru George –elev cls.aVIII-a
Paraschiv Mădălin –elev cls.a VIII-a
Tătaru Dragoș –Ștefan –elev cls.a VI-a
Manole Cristina –elevă cls.a VI-a
Tătaru Gabriel –Cristian elev cls.aV-a
Sichim Viorel -Iulian elev cls.a V-a

Colaboratori :

Prof. Zepa Anamaria
Prof. Turbatu Aneta
Prof. Țupă Ionelia
Prof. Popa Ileana

SCOALA CIUSLEA

martie 2011